Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

19. detsember 2013 *

Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 2200/96 — Määrus (EÜ) nr 1432/2003 — Põllumajandus — Ühine turukorraldus — Puu- ja köögiviljad — Tootjaorganisatsioonid — Siseriiklike asutuste poolt tunnustamise tingimused — Tehniliste vahenditega varustamine toodete ladustamiseks, pakendamiseks ja turustamiseks — Organisatsiooni kohustus teostada kontrolli kolmandate ettevõtjate üle olukorras, kus tema ülesanded on viimastele delegeeritud

Kohtuasjas C-500/11,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division'i (Administrative Court) (Ühendkuningriik) 16. septembri 2011. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 23. septembril 2011, menetluses

The Queen, taotluse alusel, mille esitas:

Fruition Po Ltd

versus

Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis (ettekandja), J-C. Bonichot ja A. Arabadjiev,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: ametnik V. Tourrès,

arvestades kirjalikus menetluses ja 21. veebruari 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

— Fruition Po Ltd, esindajad: *solicitor* P. Cusick ja *barrister* H. Mercer,

— Ühendkuningriigi valitsus, esindajad: J. Beeko ja L. Seeboruth, keda abistas *barrister* G. Peretz,

— Madalmaade valitsus, esindajad: C. S. Schillemans ja C. Wissels,

— Euroopa Komisjon, esindajad: B. Schima ja N. Donnelly,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

olles 23. aprilli 2013. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Käesolev eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2200/96 puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta (EÜT L 297, lk 1; ELT eriväljaanne 03/20, lk 55), muudetud nõukogu 4. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2699/2000 (EÜT L 311, lk 9; ELT eriväljaanne 03/31, lk 31) (edaspidi „määrus nr 2200/96"), artiklit 11 ning komisjoni 11. augusti 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1432/2003, millega kehtestatakse määruse nr 2200/96 üksikasjalikud rakenduseeskirjad tootjaorganisatsioonide tunnustamise ja tootjarühmade eeltunnustamise tingimuste kohta (EÜT L 203, lk 18; ELT eriväljaanne 03/39, lk 424), artikli 6 lõiget 2.

2 Taotlus esitati Fruition Po Ltd (edaspidi „Fruition") ja Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health'i (edaspidi „minister") vahelises kohtuvaidluses seoses ministri otsusega tühistada Fruitioni tunnustus tootjaorganisatsioonina, mis talle oli antud määruse nr 2200/96 alusel.

Õiguslik raamistik

3 Põhikohtuasja asjaoludele kohaldatavad liidu õiguse sätted sisalduvad määruses nr 2200/96 ja määruses nr 1432/2003. Määrus nr 2200/96 tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu 14. aprilli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 361/2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT 2008, L 121, lk 1). Määrus nr 1432/2003 tunnistati kehtetuks ja asendati komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris (ELT 2007, L 350, lk 1), mis omakorda tunnistati kehtetuks ja asendati komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga (ELT L 157, lk 1).

4 Määruse nr 2200/96 artikkel 11 sätestas:

„1. Käesolevas määruses tähendab „tootjaorganisatsioon" iga juriidilist isikut:

a) mis on moodustatud järgmiste artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete kategooriate kasvatajate algatusel:

i) puu- ja köögivili

ii) puuvili

iii) köögivili

iv) töötlemiseks mõeldud tooted

v) tsitrusviljad

vi) pähklid

vii) seened;

b) mille eesmärk on:

1) tagada, et tootmine kavandataks ja kohandataks vastavalt nõudmisele, eriti kvaliteedi ja kvantiteedi puhul;

2) edendada pakkumise kontsentreerimist ja oma liikmete toodetud toodete viimist turule;

3) vähendada tootmiskulusid ja tasakaalustada omahindu;

4) edendada viljelustavade, tootmistehnoloogia ja keskkonnaohutu jäätmekäitluse kasutamist, eriti vee, mulla ja maastiku kaitseks ning bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks ja/või arendamiseks;

c) mille põhikiri nõuab selle tootjatest liikmetelt eriti:

1) tootjaorganisatsioonis vastuvõetud eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad aruandlust toodangu kohta, toodangut ennast, turustamist ja keskkonnakaitset;

2) kuulumist konkreetses talumajapidamises toodetava ühe punktis a loetletud tootekategooria puhul ainult ühte punktis a nimetatud tootjaorganisatsioonidest;

3) kogu oma vastava toodangu turustamist tootjaorganisatsiooni kaudu.

[…]

4) teabe esitamist, mida tootjaorganisatsioon vajab statistilistel eesmärkidel, eriti viljeluspiirkondade, saagikoguste, saagikuse ja otsemüügi kohta;

5) selle põhikirjas sätestatud rahalise toetuse maksmist artiklis 15 sätestatud rakendusfondi asutamiseks ja rahastamiseks;

d) mille põhikiri näeb ette:

1) punkti c alapunktis 1 nimetatud eeskirjade kindlaksmääramise, vastuvõtmise ja muutmise korra;

2) liikmetelt tootjaorganisatsioonile antava rahalise toetuse;

3) eeskirjad, mis võimaldavad tootjatest liikmetel demokraatlikult kontrollida oma organisatsiooni ja tema otsuseid;

4) sanktsioonid põhikirjajärgsete kohustuste täitmata jätmise, eriti rahalise toetuse maksmata jätmise, ja tootjaorganisatsiooni eeskirjade rikkumise eest;

5) uute liikmete vastuvõtmise eeskirjad, eriti minimaalse liikmeksoleku aja ja

6) organisatsiooni tegevuseks vajalikud raamatupidamise ja eelarve eeskirjad;

e) mida asjaomane liikmesriik on vastavalt lõikele 2 tunnustanud.

2. Liikmesriigid tunnustavad käesoleva määruse tähenduses tootjaorganisatsioonidena kõiki seda tunnustust taotlevaid tootjate rühmi tingimusel, et:

a) nad vastavad lõikes 1 sätestatud nõuetele ja esitavad sellekohase tõenduse, sealhulgas tõendi, et neil on minimaalne arv liikmeid ja nad hõlmavad minimaalse osa turustatavast toodangust, mis määratletakse artiklis 46 sätestatud korras;

b) on piisavalt tagatisi, et nad suudavad korralikult tegutseda pikema aja jooksul ja tõhusalt;

c) nad võimaldavad oma liikmetel saada tõhusat tehnilist abi keskkonnasäästlike viljelustavade kasutamisel;

d) nad varustavad tõhusalt oma liikmeid tehniliste vahenditega toodangu ladustamiseks, pakkimiseks ja turustamiseks ning tagavad oma tegevuse õige äri- ja raamatupidamiskorralduse.

[…]”

5 Määruse nr 2200/96 artikkel 15 reguleeris rakendusfondi asutanud tootjaorganisatsioonidele ühenduse rahalist abi andmise tingimusi. Määruse artikkel 48 andis Euroopa Komisjonile õiguse võtta vastu määruse üksikasjalikud rakenduseeskirjad. Põhikohtuasja asjaoludele oli sellega seoses kohaldatav komisjoni määrus nr 1432/2003.

6 Määruse nr 1432/2003 artikkel 6 nägi ette:

„1. Tootjaorganisatsioonidel peab olema liikmesriike rahuldav personal, infrastruktuur ja varustus, mis on vajalikud määruse […] nr 2200/96 artikliga 11 seatud eesmärkide saavutamiseks ja järgmiste peamiste ülesannete täitmiseks:

— liikmete toodangu tundmine,

— liikmete toodangu sorteerimine, ladustamine ja pakendamine,

— äritegevuse ja eelarve haldamine,

— keskne raamatupidamine ja arvete väljastamine.

2. Liikmesriigid määravad kindlaks tingimused, mille alusel tootjaorganisatsioon võib määruse […] nr 2200/96 artiklis 11 sätestatud ülesanded usaldada kolmandatele pooltele.”

7 Sellega seoses tuleb märkida, et Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ei võtnud vastu sätteid, mis määrasid kindlaks tingimused, mille alusel tootjaorganisatsioon võis määruse nr 2200/96 artiklis 11 sätestatud ülesanded usaldada kolmandatele pooltele.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

8 2003. aasta lõpus taotles Fruition pädevatelt Ühendkuningriigi asutustelt enda tunnustamist tootjaorganisatsioonina kategoorias „kõik puuviljad”. Tootjaorganisatsioonina tunnustamise taotluses esitas Fruition muu hulgas järgmist teavet ühingu struktuuri, juhtimise ja käitiste kohta:

„[Fruitionil] ei ole emaettevõtjat ega tütarettevõtjaid, küll aga turustusleping äriühinguga Northcourt Group Ltd [edaspidi „Northcourt”], kelle enamik liikmeid (kuid mitte kõik) kuuluvad samuti [Fruitionisse]. [Northcourti] müügiesindaja on Worldwide Fruit [edaspidi „WWF”], milles tal on 20% osalus. WWF-l on [Fruitionile] teenuste osutamiseks turundus-, tehnilised, kvaliteedijuhtimise, IT-, planeerimis- ja haldustöötajad.

[…]

Põhimõttelisi otsuseid teeb juhatus, kelle nimetavad ja valivad liikmed. [...] Liikmete hääleõigused põhinevad nende osal [Fruitioni] käibest, kuid igal liikmel saab olla kuni 10% hääleõigustest.

[…]

Lao-, pakendamis- ja müügiplaanid koostab WWF ning [Northcourt] ja [Fruition] kinnitavad need. Pakendamiseks ja ladustamiseks on enam kui saja liikme käsutuses ligi 30 suuremat ladu ja 10 suuremat pakendamiskohta, mis kõik kuuluvad üksikliikmetele [...]

[…]

[Fruition] ei oma maad või ehitisi – ladustamis- ja pakendamistegevus toimus liikmete tegevuskohtades […]. [Fruition] varustas neid kohti teatud vahenditega pakendamiseks ja ladustamise paremaks muutmiseks […]”.

9 Pärast tunnustamistaotluse esitamist kontrollisid pädevad Ühendkuningriigi asutused Fruitionit kohapeal. Samuti koostasid nad kontrolliaruande, milles toodi välja, et oli olemas Northcourtiga sõlmitud turustusleping WWF teenuste kasutamiseks ning et Fruitionil oli ainult kaks töötajat ehk haldusjuht ja tema abi, kes töötasid osaajaga.

10 Detsembris 2003 tunnustasid need asutused määruse nr 2200/96 alusel Fruitionit tootjaorganisatsioonina. Seetõttu sai Fruition taotleda ühenduse toetust, mida need asutused korraldasid ja mida anti ainult tootjaorganisatsioonidesse kuuluvatele tootjatele, ning seda Fruition ka tegi.

11 Samad asutused koostasid 2004. ja 2005. aastal veel kaks kontrolliaruannet, milles märgiti, et tootjaorganisatsioon Fruition vastas tingimustele.

12 Ministri 10. juuli 2006. aasta otsusega tühistati Fruitioni tunnustus tootjaorganisatsioonina eelkõige põhjendusel, et ülesanded, mida ta pidi teostama, olid peaaegu täies mahus antud allhankijatele, ning lisaks ei esitanud ta piisavalt tõendeid selle kohta, et tal oli allhanke korras ülesannete täitmise üle kontroll. See otsus tehti komisjoni auditi tulemusel, milles tuvastati, et mitu Ühendkuningriigi tootjaorganisatsiooni, sealhulgas Fruition, ei vastanud määruses nr 2200/96 sätestatud tunnustamistingimustele. Konkreetselt Fruitioniga seoses jõudis komisjon sisuliselt järgmisele järeldusele:

„[Fruitioni] 101 liikmele kuulub ligi 100% [Northcourtist]. Sellele äriühingule kuulub 50% [WWF-st]. Ülejäänud 50% kuulub ühele Uus-Meremaa põllumajandustootjate ühingule. [Fruitioni] ja ühingu vahel ei ole sõlmitud mitte mingisugust kokkulepet.

WWF müüb ligi 100% [Fruitioni] toodangust. WWF vastutab ka toodangu transpordi, sortimise, pakendamise ja kvaliteeditagamise eest, sealhulgas üldise tootmise kontrolli eest [Fruitioni] nimel. WWF osutab ka tehnilisi teenuseid ja väljastab arveid. WWF võtab nende teenuste eest [Fruitionilt] ligi 150 000 [Suurbritannia naelsterlingit]. On selge, et organisatsiooni keskmes on WWF, kes korraldab ka kogu tegevust, millega tavaliselt peaks tegelema tootjaorganisatsioon ise.

Komisjoni talitused on seisukohal, et [Fruition] ei vastanud tunnustamistingimustele, sest tema kui tootjaorganisatsiooni tegevusega tegeleb WWF, ilma et Fruition oleks teda selleks volitanud. Sellele lisaks jääb alles ka struktuuriga seotud probleem, kuna Fruitioni tootjatest liikmetel ei ole häälteenamust, mis võimaldaks neil mõjutada WWF-ga seotud otsuseid, mis on vastuolus määruse nr 2200/96 artikli 11 lõike 1 punkti d alapunktiga 3.”

13 Minister kinnitas 7. aprilli 2008. aasta kirjaga oma 10. juuli 2006. aasta tunnustuse tühistamise otsuse, jättes seega rahuldamata nimetatud otsuse peale esitatud vaide, mille Fruition esitas Ühendkuningriigis kehtivas vaidemenetluses.

14 Fruition esitas 2. juulil 2008 eelotsusetaotluse esitanud kohtule kaebuse selle otsuse õiguspärasuse kontrollimiseks. Kaebuse põhjendamiseks vaidlustab Fruition selle, et määrus nr 2200/96 nõuab, et tootjaorganisatsioonil on kontroll allhankijatele antud ülesannete üle, ning seetõttu ta väidab, et ta vastab põhikohtuasjas tunnustamistingimustele, mis on selles määruses ette nähtud.

15 Pärast poolte ärakuulamist ja talle esitatud tõendite analüüsimust tuvastas eelotsusetaotluse esitanud kohus nimelt järgmised faktilised asjaolud.

16 Mis puudutab Fruitioni ja Northcourti lepingulisi suhteid, siis märkis eelotsusetaotluse esitanud kohus, et oli olemas 2004. aasta jaanuari turustuslepingu projekt, mida kunagi ei allkirjastatud ning mille eesmärk oli määruse nr 2200/96 tingimustele vastava tootjaorganisatsiooni tegutsemise võimaldamine Northcourti ainukontrolli all. Kuna ametlik kirjalik leping puudus, leidis eelotsusetaotluse esitanud kohus, et Fruitioni ja Northcourti tegelik lepinguline seos tuli tuletada nende kahe isiku vahelistest tehingutest. Nimetatud kohus märkis samuti, et Fruitioni ja WWF vahel ei olnud sõlmitud ametlikku kirjalikku lepingut.

17 Mis puutub aga Northcourti ja WWF seosesse, siis tuvastas eelotsusetaotluse esitanud kohus, et nende vahel oli 2000. aastal sõlmitud leping, mis andis WWF-le Northcourti üle samasuguse kontrolli, nagu 2004. aasta turustuslepingu projekt andis selle Northcourtile Fruitioni üle.

18 Lisaks suutis eelotsusetaotluse esitanud kohus kindlaks teha, et kuna Fruitioni liikmetel oli Northcourtis 93% osalus ning kõik Northcourti juhatuse liikmed valiti Fruitioni liikmete hulgast, oli Northcourt sisuliselt kohustatud täitma Fruitioni korraldusi. Samuti leidis ta, et Northcourtil endal oli kontroll WWF otsuste üle, kuna tunnustamise tühistamise otsuse kuupäeval oli tal WWF-s 50%, mitte 20% osalus, nagu oli märgitud Fruitioni tunnustamistaotluses, ning et otsuste tegemine pidi toimuma ühehäälselt. Samas tõi eelotsusetaotluse esitanud kohus ka välja, et ei olnud ühtki tõendit selle kohta, et Northcourt või WWF oleks kokku leppinud, et Fruitionil oli lepinguline õigus anda kummalegi neist korraldusi, kuna eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei nähtunud sellist tahteavaldust ei kirjalikust lepingust ega toimiku mistahes dokumendis esitatud selgitustest.

19 Lõpuks leidis eelotsusetaotluse esitanud kohus, et ühelt poolt Fruitioni ning teiselt poolt Northcourti ja WWF vaheline suhe oli selline, et nende isikute tegevus toimus konsensuse alusel ja tõenäoliselt tehti vastastikuseid järeleandmisi. Nimetatud kohus märkis, et WWF oli Fruitioni otsuseid aktsepteerinud isegi siis, kui neid võis pidada tema ärihuvidele kahjulikeks. Võttes lõppkokkuvõttes arvesse osaluse kattumist ehk seda, et Fruitionile kuulus 93% osalus Northcourtis, kellele kuulus 50% osalus WWF-s, siis nimetatud kohtu arvates tegutsesid pooled konsensuse alusel, mis aga ei pruugi tähendada, et Fruitioni tahe oli ka alati sündinud.

20 Nende tuvastatud faktiliste asjaolude põhjal asus eelotsusetaotluse esitanud kohus seisukohale, et põhikohtuasjas liidu õiguse kohta esitatud küsimus käsitles sisuliselt selle kindlakstegemist, kas määrus nr 2200/96 nõuab kaudselt, et tootjaorganisatsioon annaks allhankijatele korraldusi lepingu alusel, või vastupidi piisab sellest, kui nende ettevõtjate kapitali omavaheline seotus võimaldab neil tegutseda konsensuse alusel. Nimetatud kohus pidas asjakohaseks ministri argumenti, mille kohaselt rikutakse määruse artiklit 11, kui tootjaorganisatsioon annab oma juhtimise, sh kontrolli selle juhtimise üle allhankijale, kuid ministril näis olevat raskusi selle kindlakstegemisega, mil määral ja viisil tuleb kontroll säilitada ning kas kapitaliosaluse omavaheline seotus vastab põhikohtuasjas liidu õiguse nõuetele.

21 Neil asjaoludel otsustas High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas olukorras, kus

a) liikmesriik kaalus nõukogu määruse nr 2200/96 alusel ettevõtja tunnustamist tootjaorganisatsioonina;

b) ettevõtja tegevuseesmärgid ja põhikiri vastasid artikli 11 nõuetele;

c) kõiki vajalikke teenuseid ettevõtja tootjatest liikmetele osutas tootjaorganisatsioon kooskõlas määruse nr 2200/96 artikliga 11; ja

d) ettevõtja oli suure osa kõnealustest teenustest tellinud allhankijatelt,

oleks määruse nr 2200/96 artiklit 11 õiguskindluse põhimõttel tulnud tõlgendada nii, et ettevõtjal oleks kõnealuste allhankijate üle pidanud olema teatav kontroll?

2. Kui vastus [esimesele] küsimusele […] on jaatav, siis kui suur see kontroll oleks vastavalt määruse nr 2200/96 artiklile 11 pidanud olema?

3. Eelkõige, kas ettevõtjal oli üldse määruse nr 2200/96 artikliga 11 nõutav kontroll oma allhankijate üle olukorras, kus

a) allhankijateks olid:

— äriühing, mille kapitalist 93% kuulus ettevõtja liikmetele; ning

— äriühing, mille kapitalist 50% kuulus esimesele äriühingule ja mille põhikiri nägi ette, et äriühingu otsused peavad olema ühehäälsed;

b) ja kumbki äriühing ei olnud lepinguliselt kohustatud täitma korraldusi, mida ettevõtja andis neile seoses kõnealuse tegevusega, kuid

c) ettevõtja ja allhankija tegutsesid eespool kirjeldatud osalussuhete tõttu konsensuse alusel?

4. Kas eespool esitatud küsimustele vastamisel on oluline, et:

a) määruse [nr 1432/2003] artikli 6 lõige 2 sätestas põhikohtuasja asjaolude esinemise ajal sõnaselgelt: „Liikmesriigid määravad kindlaks tingimused, mille alusel tootjaorganisatsioon võib [oma] ülesanded usaldada kolmandatele pooltele";

b) [esimeses] küsimuses […] osutatud liikmesriik ei olnud neid tingimusi põhikohtuasja asjaolude esinemise ajal kindlaks määranud?"

Eelotsuse küsimuste analüüs

22 Nende küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, tahab eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 2200/96 artiklit 11 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud tunnustamistingimuste täitmiseks peab tootjaorganisatsioonil, kes on usaldanud kolmandatele isikutele ülesanded, mis on olulised tema tootjaorganisatsioonina tunnustamisel selle sätte kohaselt, olema kontroll selle tegevuse üle ja kui peab, siis kui suur see kontroll peab olema.

23 Kõigepealt tuleb märkida, et määruses ei ole ühtki sätet, mis takistaks usaldamast allhankijatele määruse artiklis 11 ette nähtud tegevusi.

24 Sellega seoses tuleb välja tuua, et määruse nr 1432/2003 põhjendus 7 näeb ette võimaluse, et tootjaorganisatsioon ei pruugi suuta tõhusalt tagada kõikide ülesannete täitmist, ning selle määruse artikli 6 lõige 2 sätestab sõnaselgelt võimaluse, et tootjaorganisatsioon võib nimetatud artiklis 11 määratletud ülesanded usaldada kolmandatele pooltele.

25 Selline allahankijate kasutamine ei või siiski mingil juhul võimaldada tootjaorganisatsioonidel ennast vabastada tingimustest, millele nad on määruse nr 2200/96 artikli 11 alusel tootjaorganisatsioonina tunnustamiseks allutatud. Nagu sellest artiklist nimelt ilmneb, tunnustavad liikmesriigid määruse tähenduses tootjaorganisatsioonidena ainult neid organisatsioone, mis vastavad artikli kahes esimeses lõikes ette nähtud tunnustamistingimustele. Nende tingimuste hulgas on aga artikli lõike 2 punktis b toodud tingimus, et neil organisatsioonidel on piisavalt tagatisi, et nad suudavad korralikult tegutseda pikema aja jooksul ja tõhusalt.

26 Taotledes enda tunnustamist tootjaorganisatsioonidena nimetatud määruse tähenduses, võtavad nad endale nende tingimuste täitmise kohustuse kogu tunnustuse aja jooksul ning muu hulgas kohustuvad nad täitma neile määruse artiklist 11 tulenevaid olulisi ülesandeid tõhusalt. Seega on selleks, et säiliks nende tunnustus tootjaorganisatsioonina, vältimatu, et alates tunnustamisest tagaksid need organisatsioonid kõikide tunnustamistingimuste jätkuva täitmise selle ajavahemiku jooksul ning eelkõige tagaksid tõhusalt tegutsemise.

27 Kui tootjaorganisatsioonidel oleks lubatud usaldada oma olulisi ülesandeid ilma endapoolse sekkumiseta ja kontrollita kolmandatele isikutele, ei saaks ta enam järjepidevalt tagada, et täidetakse artiklis 11 ette nähtud tunnustamistingimusi, mille hulka kuulub tingimus, mis nõuab alati selle tagamist, et neid ülesandeid täidetakse tõhusalt.

28 Mis puudutab määrusega nr 2200/96 nõutud kontrolli suurust siis, kui tootjaorganisatsioon on usaldanud kolmandatele isikutele ülesanded, mis on olulised tema tootjaorganisatsioonina tunnustamisel määruse artikli 11 kohaselt, siis tuleb märkida, et kuna see organisatsioon on kohustatud tagama, et täidetakse tema tunnustamise tingimusi, mille hulka kuulub tingimus, mis nõuab alati selle tagamist, et neid ülesandeid täidetakse tõhusalt, siis on see kontrollinõue täidetud ainult siis, kui see kontroll võimaldab nimetatud organisatsioonil sellesse tegevusse õigel ajal siduvalt sekkuda.

29 Taoline kontrollinõue on täidetud, kui leping võimaldab asjaomasel tootjaorganisatsioonil jääda vastutavaks allhankijale antud ülesannete täitmise ja üldjuhtimise eest nii, et tal säilib lõplik kontrolliõigus ning vajadusel õigus sekkuda õigeaegselt sellesse tegevusse kogu lepingu kestuse ajal.

30 Sellega seoses tuleb märkida, et kontrollinõude täitmist ei taga pelk praktika, et tootjaorganisatsiooni ja nende kolmandate isikute vahelised otsused, kellele tootjaorganisatsioon on oma ülesanded andnud, tehakse konsensuse alusel.

31 Seega, kuna tegemist on mõnikord keerukate faktiliste ja õiguslike olukordade analüüsiga, siis on pädeva liikmesriigi kohtu ülesanne igal üksikjuhtumil ja konkreetse juhtumi asjakohaseid asjaolusid – sealhulgas allhankijatele antud ülesannete olemust ja ulatust – arvestades kindlaks teha, kas asjaomane tootjaorganisatsioon säilitas määruse nr 2200/96 artiklis 11 nõutud kontrolli.

32 Seega tuleneb eeltoodud kaalutlustest, et määruse nr 2200/96 artiklit 11 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud tunnustamistingimuste täitmiseks peab tootjaorganisatsioon, kes on usaldanud kolmandatele isikutele ülesanded, mis on olulised tema tootjaorganisatsioonina tunnustamisel selle sätte kohaselt, sõlmima lepingu, mis võimaldab tal jääda vastutavaks selle tegevuse ja üldjuhtimise eest nii, et tal säilib lõplik kontrolliõigus ning vajadusel õigus sekkuda õigeaegselt sellesse tegevusse kogu lepingu kestuse ajal. Pädeva liikmesriigi kohtu ülesanne on igal üksikjuhtumil ja konkreetse juhtumi asjakohaseid asjaolusid – sealhulgas allhankijatele antud ülesannete olemust ja ulatust – arvestades kindlaks teha, kas asjaomane tootjaorganisatsioon säilitas taolise kontrolli.

Kohtukulud

33 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2200/96 puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta, muudetud nõukogu 4. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2699/2000, artiklit 11 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud tunnustamistingimuste täitmiseks peab tootjaorganisatsioon, kes on usaldanud kolmandatele isikutele ülesanded, mis on olulised tema tootjaorganisatsioonina tunnustamisel selle sätte kohaselt, sõlmima lepingu, mis võimaldab tal jääda vastutavaks selle tegevuse ja üldjuhtimise eest nii, et tal säilib lõplik kontrolliõigus ning vajadusel õigus sekkuda õigeaegselt sellesse tegevusse kogu lepingu kestuse ajal. Pädeva liikmesriigi kohtu ülesanne on igal üksikjuhtumil ja konkreetse juhtumi asjakohaseid asjaolusid – sealhulgas allhankijatele antud ülesannete olemust ja ulatust – arvestades kindlaks teha, kas asjaomane tootjaorganisatsioon säilitas taolise kontrolli.

Allkirjad